

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii*, inițiată de domnul deputat AUR Dragoș Coman împreună cu un grup de parlamentari AUR (Bp.545/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul acordării unui card social educațional care să fie alimentat lunar cu suma de 500 lei, tuturor copiilor cu vârsta cuprinsă între 2 și 18 ani, precum și tinerilor care au împlinit 18 ani și urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora, precum și tinerilor cu handicap care urmează o formă de învățământ preuniversitar prevăzută de lege, dar nu mai târziu de împlinirea vârstei de 26 de ani.

Suma de 500 lei se propune să fie utilizată exclusiv pentru achiziționarea de manuale școlare, materiale didactice, rechizite, uniforme școlare, produse alimentare.

Fondurile necesare alimentării cardurilor, precum și cheltuielile cu administrarea și transmiterea drepturilor se propune să fie suportate din bugetul de stat, prin bugetul Ministerul Muncii, Familiei și Tineretului și Solidarității Sociale.

II. Observații

1. Considerăm că acordarea cardului social educațional, respectiv a sumei de 500 lei pentru toți copiii care sunt și beneficiari ai alocației de stat pentru copii, nu se justifică, prin prisma faptului că nu toți copiii se află într-o situație vulnerabilă, pentru care se impune intervenție din partea statului care implică acordarea de rechizite, uniforme școlare sau altele.

Astfel, precizăm că era necesar ca actul normativ să definească categoria de beneficiari, de exemplu antepreșcolari, preșcolari, școlari, aspect care nu poate fi reglementat prin normele metodologice.

De asemenea, emiterea cardului social educațional necesită precizări referitoare la emitentul cardurilor, la instituția responsabilă cu întocmirea listei cu persoanele beneficiare, instituția responsabilă cu încercarea cardurilor cu sumele de bani, precum și existența contractelor cu comercianți în domeniu.

Toate acestea ar însemna că elaborarea normelor metodologie de aplicare a noilor prevederi propuse ar avea nevoie de o perioadă mai mare de timp până la intrarea în vigoare.

2. Precizăm că, pentru încurajarea participării școlare și a reducerii abandonului școlar, pentru asigurarea șanselor egale de acces și participare la un învățământ incluziv și de calitate pentru copiii/elevii aparținând grupurilor cu risc ridicat (grupuri dezavantajate socio-economic, copii/elevi din mediul rural, populația romă, tineri cu dizabilități) și stimularea participării acestora la niveluri superioare de educație, Ministerul Educației și Cercetării a implementat o paletă largă de măsuri, programe sociale și programe pentru grupuri dezavantajate.

De asemenea, menționăm că politicile educaționale privind gradul de accesibilitate și participare a elevilor în sistemul de învățământ preuniversitar românesc au reprezentat constante în analiza participării la educație în România.

Astfel, aceste politici au continuat să promoveze stimularea participării la educație și reducerea abandonului sau absenteismului școlar.

3. Soluția propusă la alin. (1) al art. 3¹ din inițiativa legislativă, care prevede acordarea cardului social educațional doar beneficiarilor alocației de stat pentru copii prevăzuți la art. 3 alin. (1) lit. b) din *Legea*

nr.61/1993,¹ creează o situație discriminatorie pentru categoria de beneficiari reglementată de lit. c) a aceluiași alineat, respectiv copiii cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani.

Într-adevăr, cuantumul alocației de stat pentru copii pentru această ultimă categorie de beneficiari este mai mare decât cea a celor reglementați la art. 3 alin. (1) lit. b) din *Legea nr.61/1993*, însă legiuitorul a procedat în acest sens având în vedere situația aparte în care se află copiii cu handicap și cheltuielile suplimentare pe care părinții acestora trebuie să le susțină pentru satisfacerea nevoilor.

Cardul social educațional a cărui reglementare se propune prin prezentul demers legislativ este destinat, după cum se prevede în alin. (2) al art. 3¹ din inițiativa legislativă, *„exclusiv achiziționării de manuale școlare, rechizite, materiale didactice, uniforme școlare și produse alimentare”*.

În esență, scopul acestuia pare acela de a ajuta părinții în susținerea activității educaționale² a copiilor, or din acest punct de vedere, nu putem deduce vreun criteriu obiectiv care ar justifica neacordarea unui astfel de beneficiu și copiilor cu handicap, cu atât mai mult cu cât, în funcție de condiția medicală, aceștia pot avea nevoie de materiale școlare speciale, mai costisitoare decât cele necesare unui copil sănătos.

Cu privire la *principiul egalității în drepturi*, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența constantă, începând cu *Decizia Plenului nr.1/1994*, că acesta *„presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv rațional”*³.

În aceeași jurisprudență, Curtea a mai reținut că *„privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane”*.

¹ ART. 3

(1) Începând cu drepturile aferente lunii ianuarie 2022, alocația de stat pentru copii se stabilește în cuantum de:
b) 243 lei pentru copii cu vârsta cuprinsă între 2 ani și 18 ani, precum și pentru tinerii prevăzuți la art. 1 alin. (3); (...)
c) 600 lei pentru copii cu vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani, în cazul copilului cu handicap.

² Aspectul se deduce chiar din denumirea cardului, context în care apreciem că trebuie reamărită fie modificarea acesteia, fie reamăritarea posibilității de utilizare a sumei aferente pentru achiziția de produse alimentare;

³ (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ; Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23)

4. În ceea ce privește soluția propusă la alin. (3) al art. 3¹ din inițiativa legislativă, menționăm că, fiind vorba despre persoane minore, era necesar să se reglementeze aspecte referitoare la eliberarea cardurilor părinților sau altor reprezentanți legali⁴.

5. Cu privire la alin.(4) al art.3¹ din inițiativa legislativă, menționăm că nu este clar ce se întâmplă cu sumele rămase neutilizate pe cardul respectiv la finalul unui an calendaristic.

6. În ceea ce privește soluția propusă la alin. (5) al art. 3¹ din inițiativa legislativă, precizăm că nu este clar despre ce program național este vorba și nici cu cine și în ce modalitate ar trebui să fie „parteneri” anumiți comercianți pentru a fi incluși în acesta.

7. Referitor la art. II alin. (1) din inițiativa legislativă, considerăm că era necesar să fie formulat, astfel încât termenul de 30 de zile să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei legi, acesta fiind momentul de la care aceasta produce efecte juridice.

De asemenea, apreciem că lista produselor eligibile trebuie stabilită, cel puțin pe categorii generale, pentru a evita interpretarea și aplicarea neunitară a legii.

Totodată, dincolo de faptul că sintagma „*sistemul de monitorizare a utilizării cardului*” este foarte vagă, considerăm că autoritățile competente și atribuțiile acestora în ceea ce privește o astfel de monitorizare trebuie stabilită de lege, fiind de nivel primar.

În plus, precizăm că din textul propus la art. II alin. (2) din inițiativa legislativă nu rezultă cine și în ce modalitate se vor distribui cardurile beneficiarilor în termenul stabilit.

8. Semnalăm că efortul bugetar suplimentar pentru aplicarea acestei măsuri este calculat la 1,6 milioane lei/lună (500 lei x 3.200.000 copii = 1.600.000.000 lei/lună), respectiv 19,2 miliarde lei/an.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative

⁴ Vezi, spre exemplu, art.4 din Legea nr.61/1993 cu privire la plata alocației de stat pentru copii.

ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului